

Vláčilovo pochybení

*(pro našince v českém znění
v buditelském přesvědčení,
že tu dvojí pravdy není,*

*bílou křídou do komína,
sekerou na vrata mlýna,
slovy, jak je snesla slína.)*

napsal: Františ z Bogutina

Dřív, než Františ mrknout stačil,
počtářský se převrat zračil,
když si soudce David Vláčil
jménem republiky ráčil,

*spočíst že je tucet šest,
nepřebývá žádný rest,
výsledek že správný jest,
na to do ohně dá pěst!*

Dva tucty a devět k tomu,
oko bere, malá domů!
Že by v počtech došlo k zlomu?
Nebo Vláčil upil bromu?

Konstituční kuratelé
gratulují z Brna vřele,
chválí rozhodnutí smělé,
jakkoli je podezřelé.

Také pražští hodnostáři
pochlebují soudci-tmáři,
jak do světa ortel září,
co si vyčet v starém snáři:

„Soudce Vláčil nepochybil,
soudní počty neošidil,
správný počet planěk přibil,
když své tucty hradbou řídil.

*Chybí-li zákonných cest
Františe k devotě vést,
může tucet být i šest!
Vláčilovi všechna čest!“.*

Co jinému kalné zvěsti,
Františ vítá jako štěstí,
ve kterém se nelze splésti
(ušetří na podpal klestí).

V šenku krčmy v Bogutině
sedí Františ v rohu síně,
s pivním táckem na svém klíně
přemítá o čertovině.

Františ dopil pivo právě,
nyní k Vláčilově slávě
jeho verdikt rovná v hlavě,
odraz v tácku našel hravě:

Na tácku dvojice čárek ...
Devět korun? To byl párek.
Co netuší krčmář Vaněk,
ten tácek je z pekla dárek!

Jedna čárka: dvanáct kaček.
Přiznejme si bez vytáček,
v tomhle tuctu vězí háček!
Nad Vaňkem se sbírá mráček:

„Stěžujte si kdo chce komu,
Vláčil rozhod, u sta hromů!
Dvě malá a párek k tomu,
platím oko, jde se domů!“

Františ domů dojít stačil,
hospodský se ještě mračil,
při úhradách à la Vláčil
na buben by krčmu tlačil!

Sotva darmopitci zvědí,
jak na tucty soudci hledí,
mnohý levně v šenku sedí.
Vaněk? Tajně pivo ředí!

Vláčilovo tuctování
Bogutinským bere spaní,
poctivou věc neochrání,
darebníky pálí v dlani.

Učitelský Karel Peták
(spravedlivý muž a světák)
roznáší po obci leták:
„Dej každý na krčmu pěták!“

Od měšťanky k lávce míří,
Františovi cestu kříží,
do očí mu přísně shlíží,
volí slova k jeho tíži:

„Vláčilova cesta není
v Bogutině k zaplacení,
ani k řádu upevnění,
ani k tvému pobavení!“

Ujalo se v Bogutině
původem ze soudní síně
pořekadlo o zlé vině,
která páchne jako svině:

„Hochu, tys to ale zpáčil
jako soudce David Vláčil,
co se v tuctu seknout ráčil!“
V kostce: „Tys to ale zvláčil!“

verze: tetratretra penetrata
(smrdutý čtyřtakt)

© 2020 Františ z Bogutina,
Engelskirchen